

SEPECAT JAGUAR A

The Jaguar was the first of several successful Anglo-French aviation projects begun in the 1960s. Both France and the UK badly needed a cost-effective, lightweight and uncomplicated ground attack aircraft, and in 1965 a joint specification was agreed. The prime contractors were to be Bréguet in France (later to become Dassault-Bréguet) and the British Aircraft Corporation, who formed SEPECAT (Société Européenne de Production de l'Avion d'École de Combat et d'Appui Tactique). With no suitable power plant available, Rolls Royce and Turboméca formed a partnership to develop a new engine, the Adour. Four types of Jaguar were to be built for the two air forces; for France, the single-seat Jaguar A and the two-seat Jaguar E trainer, and for the UK, the single-seat Jaguar S and the two-seat Jaguar B. The navalised Jaguar M for the French Navy was cancelled. The first Jaguar built was an E version, which made its first flight on 8 September 1968; the first operational unit to equip was E.C.17 at St Dizier in June 1973, and other French Air Force units were quickly re-equipped with the type. Jaguars have seen operational service in various parts of North Africa and, more recently, in Operation

"Desert Storm" early in 1991, when many targets in occupied Kuwait and Iraq were successfully attacked. A force of 28 Jaguars from E.C.11, including pilots from E.C.7, was based at Al Ahsa in Saudi Arabia; they flew 615 combat missions without loss, and only one aircraft was damaged. The Jaguar A has served operationally with E.Cs 3, 4, 7 and 11 of the French Air Force, and its British counterparts continue to serve with the RAF and several other air forces. The Jaguar A is powered by two Rolls Royce/Turboméca RB172 Adour Mk.102 turbofans, each rated at 22.75 kN (5,115 lbs) dry thrust and 32.5 kN (7,305 lbs) with afterburner, giving a maximum speed of 1,320 km/h (820 mph) at 305 m (1000 ft). Wing span: 8.69 m (28 ft 6 in.) - Length: 16.83 m (55 ft 2 in.) - Height: 4.89 m (16 ft 0 in.) - Armament: two DEFA 553 30 mm cannon in fuselage; five external stores stations can carry a maximum load of 4,536 kg (10,000 lbs), including free-fall and precision guided bombs, air-to-air and air-to-ground guided and unguided rockets, chaff and flare dispensers, ECM and laser designator pods and fuel tanks.

Le Jaguar a été le premier de nombreux projets aéronautiques anglo-français couronnés de succès depuis les années 60. Aussi bien la France que le Royaume-Uni avaient grand besoin d'un avion d'attaque au sol, léger, simple et peu coûteux; ce besoin a donné naissance, en 1965, à une spécification commune dont la réalisation a été confiée à Bréguet en France (qui devait devenir Dassault-Bréguet) et à la British Aircraft Corporation qui a créé la SEPECAT (Société Européenne de Production de l'Avion d'École de Combat et d'Appui Tactique). Aucun groupe moteur adéquat n'étant disponible, Rolls Royce et Turboméca se sont unis pour mettre au point un nouveau moteur, l'Adour. Il était prévu de construire quatre types de Jaguar pour les deux armées de l'air: pour la France, le Jaguar A monoplace et le Jaguar E biplace d'entraînement; pour le Royaume-Uni, le Jaguar S monoplace et le Jaguar B biplace. La version marine du Jaguar, le Jaguar M, destinée à la Marine française, a été annulée. Le premier Jaguar à voir le jour a été une version E, qui a effectué son premier vol le 8 septembre 1968. La première unité opérationnelle équipée de Jaguars a été l'E.C.17 de St Dizier, en juin 1973; d'autres unités de l'armée de l'air française ont rapidement été équipées de ce nouveau type d'appareil. Les Jaguars ont participé à des opérations dans de nombreux pays d'Afrique du Nord, et, plus récemment, à l'opération

"Tempête du Désert" début 91; au cours de cette dernière, de nombreuses cibles ont été touchées au Koweït occupé et en Irak. 28 Jaguars de l'E.C.11, avec des pilotes de l'E.C.7, étaient basés à El Ahsa en Arabie Saoudite. Ils ont effectué 615 missions de combat sans pertes, et avec un seul appareil endommagé. Le Jaguar a été opérationnel dans les unités E.C.3, 4, 7 et 11 de l'armée de l'air française, et ses équivalents britanniques sont toujours utilisés par la RAF et d'autres forces aériennes. Le Jaguar A est propulsé par deux réacteurs à double flux Rolls Royce/Turboméca RB172 Adour Mk.102, chacun avec une puissance nominale de 22,75 kN (5,115 lbs) de poussée sèche et de 32,5 kN (7,305 lbs) avec postcombustion, permettant une vitesse maximum de 1320 km/h (820 mph) à 305 m (1000 ft) d'altitude - Envergure: 8,69 m (28'6") - Longueur: 16,83 m (55'2") - Hauteur: 4,89 m (16'0") - Armement: deux canons DEFA 553 de 30 mm dans le fuselage - Cinq points d'emport pour une charge maximale de 4536 kg (10000 lbs), comprenant des bombes à chute libre et des bombes guidées de précision, des roquettes air/air et air/sol (guidées et non guidées), des dispensateurs de palettes et de fusées éclairantes, des pods CME et désignation laser, et des réservoirs de carburant.

Unter den zahlreichen englisch-französischen Projekten der Luftfahrtindustrie, die in den sechziger Jahren gestartet wurden, war der Jaguar die erste erfolgreiche Konstruktion. Frankreich und Großbritannien benötigten beide ein Flugzeug für Bodenangriffe, das leicht, einfach und kostengünstig war; aus diesem Bedürfnis heraus entstand 1965 ein genaues Pflichtenheft, dessen Verwirklichung dem Unternehmen Bréguet in Frankreich, dem späteren Dassault-Bréguet, und der British Aircraft Corporation, Gründer der SEPECAT (Europäische Gesellschaft für die Herstellung von Schulkaufpflanzgeräten sowie von Flugzeugen für strategische Stützpunkte) anvertraut wurde. Da für den Bau des Flugzeugs kein ausreichend leistungsstarker Motor zur Verfügung stand, schlossen sich Rolls Royce und Turboméca zusammen, um gemeinsam einen neuen Motor zu entwickeln, den Adour. Vorgesehen war, vier verschiedene Typen des Jaguar für die beiden Luftwaffen zu entwickeln: Für Frankreich den Jaguar A als Einsitzer und den Jaguar E als Zweisitzer-Schulflugzeug; für Großbritannien den Jaguar S als Einsitzer und den Jaguar B als Zweisitzer. Der Bau des Marinemodells, des Jaguar M, das für die französische Marine bestimmt war, wurde gestrichelt. Der erste gebaute Jaguar war das Modell E, der am 8. September 1968 zu seinem ersten Flug startete. Die erste Einsatzinheit, die im Juni 1973 mit diesem Jagartyp ausgestattet wurde, war die Einheit E.C. 17 aus St. Dizier. Die Ausstattung anderer Einheiten der französischen Luftwaffe mit diesem neuen Flugzeugtyp ließ nicht lange auf sich warten. Die Flugzeuge des Typs Jaguar

wurden bei Operationen in zahlreichen nordafrikanischen Ländern und auch Anfang 1991 bei der Operation "Wüstensturm" eingesetzt. Im Verlaufe dieser letzten Mission wurden zahlreiche Ziele im besetzten Kuwait und in Irak getroffen. 28 Jaguar der Fliegerei E.C. 11 - zu der auch Piloten der E.C. 7 gehörten, war in Al Ahsa in Saudiarabien stationiert. Bei 615 Kampfeinsätzen waren keine Verluste zu beklagen, und nur ein Flugzeug wurde beschädigt. Der Jaguar A wurde in den Einheiten E.C. 3, 4, 7 und 11 der französischen Luftwaffe eingesetzt, und sein englisches Pendant findet heute noch Verwendung in der Royal Airforce und anderen Luftstreitkräften. Der Jaguar A wird durch 2 von Rolls Royce/Turboméca entwickelten Zweikreistriebwerken des Typs R.B. 172 Adour Mk. 102 angetrieben; jedes dieser Triebwerke hat eine Nennleistung von 22,75 kN (5,115 lbs) ohne Nachverbrennung und 32,5 kN (7,305 lbs) mit Nachverbrennung, wobei eine maximale Geschwindigkeit von 1320 km/h in einer Höhe von 305 m (1000 Fuß) erreicht wird. Flügelspannweite: 8,69 m - Länge: 16,83 m - Höhe: 4,89 m. Ausgerüstet mit 2 Geschützen DEFA 553 mit 30 mm im Flugzeugrumpf, fünf Halterungen für eine maximale Belastung von 4536 kg - Darin enthalten sind Bomben für den freien Fall, Flugkörper mit Präzisionsführung, Luft-Luft- und Luft-Boden-Flugkörper (mit und ohne Führung), Splitterwerfer, Leuchtraketen, CME-PODS und Lasereerkennung sowie Treibstofftanks.

Entre los numerosos proyectos aeronáuticos anglo-franceses que comenzarían en la década de los sesenta, el Jaguar fue el primero en verse coronado por el éxito. Francia y el Reino Unido tenían ambas necesidad de un avión de ataque en tierra ligero, sencillo y poco costoso; esta necesidad dio nacimiento en 1965 a una especificación común, cuya realización fue confiada a Bréguet en Francia (que se convertiría en Dassault-Bréguet) y a la British Aircraft Corporation, quien creó la SEPECAT (Société Européenne de Production de l'Avion d'École de Combat et d'Appui Tactique). Como no había ningún grupo motor disponible, Rolls Royce y Turboméca se asociaron para poner a punto un nuevo motor, el Adour. Estaba previsto construir cuatro tipos de Jaguar para los dos Ejércitos del Aire: para Francia el Jaguar A monoplace y el Jaguar E biplace para el entrenamiento; para el Reino Unido, el Jaguar S monoplace y el Jaguar B biplace. La versión marina, el Jaguar M, destinado a la Marina francesa, fue anulada. El primer Jaguar que vio la luz fue una versión E, que efectuó su primer vuelo el 8 de septiembre de 1968. La primera unidad operacional equipada con Jaguars fue el E.C.17 de Saint Dizier, en junio de 1973; otras unidades del Ejército del Aire francés se equiparon rápidamente con este nuevo tipo de aparato. Los Jaguars participaron en operaciones en numerosos países de África del Norte y,

más recientemente, en la operación "Temporada del Desierto" a comienzos de 1991: en el transcurso de esta última misión, fueron alcanzados numerosos objetivos en Kuwait ocupado y en Irak. 28 Jaguars de la Escuela E.C.11, que comprendían pilotos de la E.C.7 tenían su base en El Ahsa, en Arabia Saudí. De un total de 615 misiones de combate, no hubo que deplorar ninguna pérdida y un solo aparato fue dañado. El Jaguar A era operacional en las unidades E.C.3, 4, 7 y 11 del Ejército del Aire francés y su homólogo británico continúa siendo utilizado por la RAF y otras fuerzas aéreas. El Jaguar A es propulsado por dos reactores de doble flujo Rolls Royce/Turboméca RB172 Adour Mk.102, cada uno de ellos dispone de una potencia nominal de 22,75 kN (5 115 libras) de empuje seco y de 32,5 kN (7 305 libras) con postcombustión, lo que permite una velocidad máxima de 1 320 km/h (820 mph) a 305 m (1000 pies) de altura - Envergadura: 8,69 m (28'6") - Largo: 16,83 m (55'2") - Altura: 4,89 m (16'0") - Armamento: dos cañones DEFA 553 de 30 mm en el fuselaje; cinco puntos de carga para una carga máxima de 4 536 kg (10 000 libras) que comprenden bombas de caída libre y bombas de guía de precisión, de cohetes aire/aire y aire/tierra (guiados y no guiados), eyectores de escamas y de cohetes luminosos, pesos CME y designación láser y depósitos de carburante.

Fra i numerosi progetti aeronautici avviati negli anni '60, il Jaguar fu il primo a riscuotere un ampio successo. La Francia e l'Inghilterra avevano tutte e due bisogno di un aereo da attacco al suolo, leggero semplice e di basso costo. Questa esigenza diede nascita nel 1965 ad una specifica comune, la cui realizzazione fu affidata alla ditta francese Bréguet (diventata più tardi la Dassault-Bréguet) e alla British Aircraft Corporation che costituì la SEPECAT (Società Europea di Produzione dell'Aereo Scuola da Combattimento e Appoggio tattico). Data l'indisponibilità di un propulsore adattato a questo tipo di progetto, la Rolls Royce e la Turboméca si associarono per sviluppare un nuovo motore, l'Adour. Era stata inizialmente prevista la costruzione di quattro tipi di Jaguar per le due forze aeree: per la Francia il Jaguar A monoposto e il Jaguar E biposto da addestramento e per l'Inghilterra il Jaguar S monoposto e il Jaguar B biposto. La versione "marina", il Jaguar M, destinato alla Marina francese, fu annullato. Il primo Jaguar a spiccare il volo l'8 settembre 1968 fu una versione E. La prima unità operativa a dotarsi di Jaguar fu l'E.C.17 di St Dizier, in giugno 1973. Subito dopo, altre unità dell'aviazione militare francese si equipaggiarono con questo tipo di apparecchio. I Jaguar hanno partecipato a numerose operazioni in vari paesi del Nordafrica e più recentemente, agli inizi del '91, all'operazione "Tempesta del

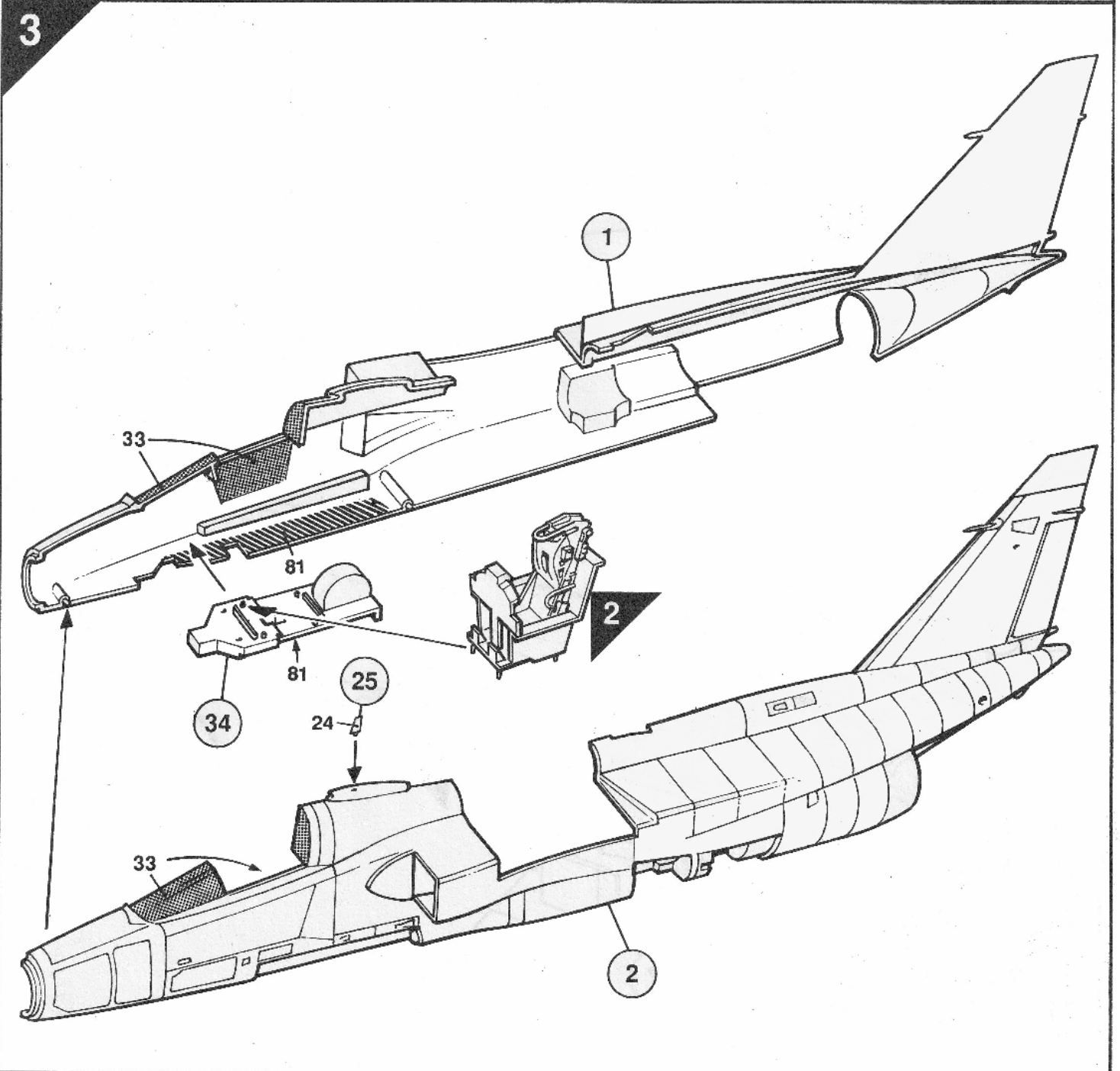
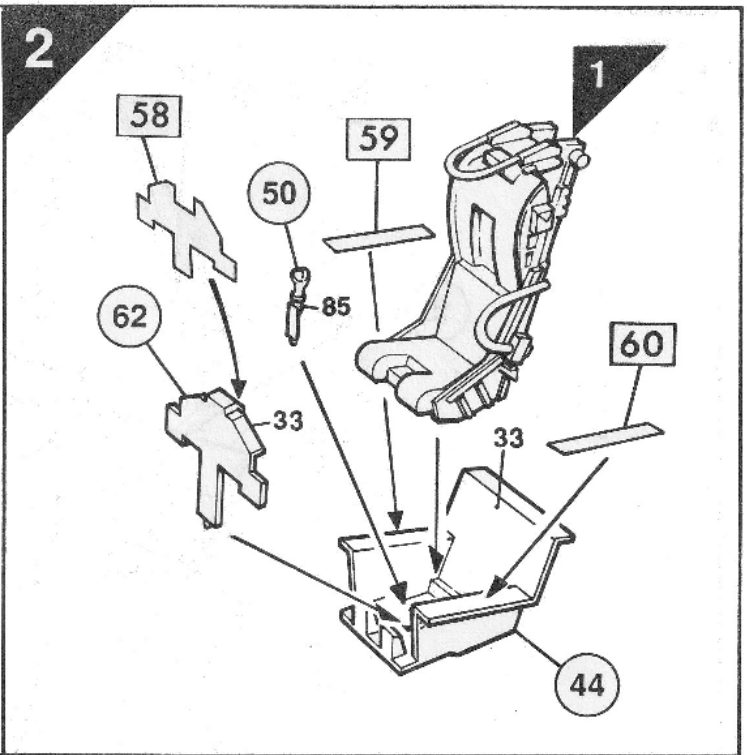
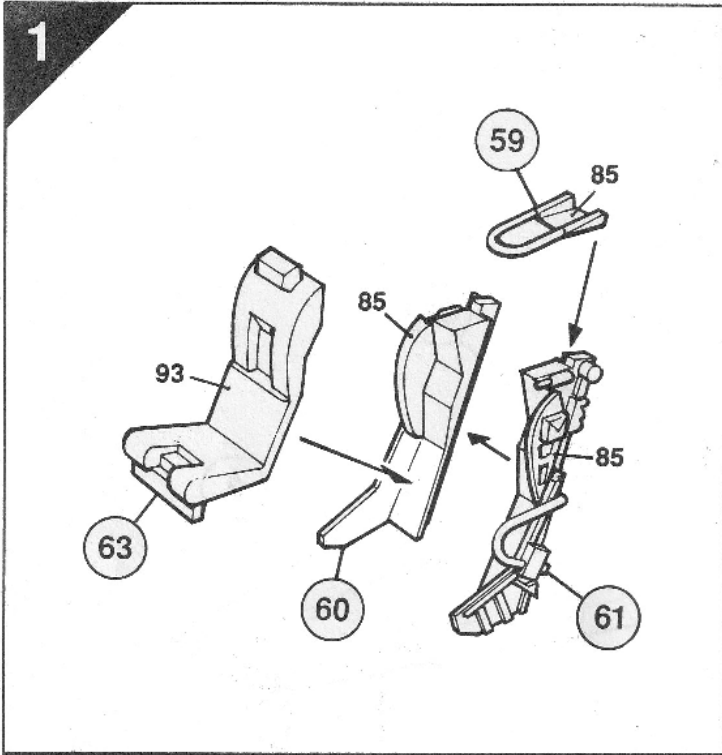
Deserto" nella guerra del Golfo, durante la quale riuscirono centrare parecchi obiettivi sia nel Kuwait occupato che in Iraq. 28 Jaguar della Scuola E.C.11, con vari piloti dell'E.C.7, furono basati a El Ahsa in Arabia Saudita. Su 615 missioni di combattimento non fu registrata alcuna perdita e solo un apparecchio fu danneggiato. Il Jaguar A era operativo nelle unità E.C.3, 4, 7 e 11 dell'aviazione militare francese e il suo omologo britannico è tuttora utilizzato dalla RAF e da altre forze aeree. Il Jaguar A è propulso da due reattori a doppio flusso Rolls Royce/Turboméca RB172 Adour Mk.102, eventi ciascuna una potenza nominale di 22,75 kN (5,115 lbs) di spinta a secco e 32,5 kN (7,305 lbs) con postcombustione, così da permettere una velocità massima di 1320 km/h (820 mph) a 305 m (1000 ft) di altitudine - Apertura alare: 8,69 m (28'6") - Lunghezza: 16,83 m (55'2") - Altezza: 4,89 m (16'0") - Armamento: due cannoni DEFA 553 da 30 mm nella fusoliera - Cinque punti di aggancio per un carico bellico massimo di 4.536 kg (10.000 lbs) comprendente bombe a caduta libera e bombe con guida di precisione, missili aria/aria e aria/suolo (guidati e non guidati), espulsore di pagliuzze e di razzi illuminanti, pod CME e designazione laser, serbatoi carburante.

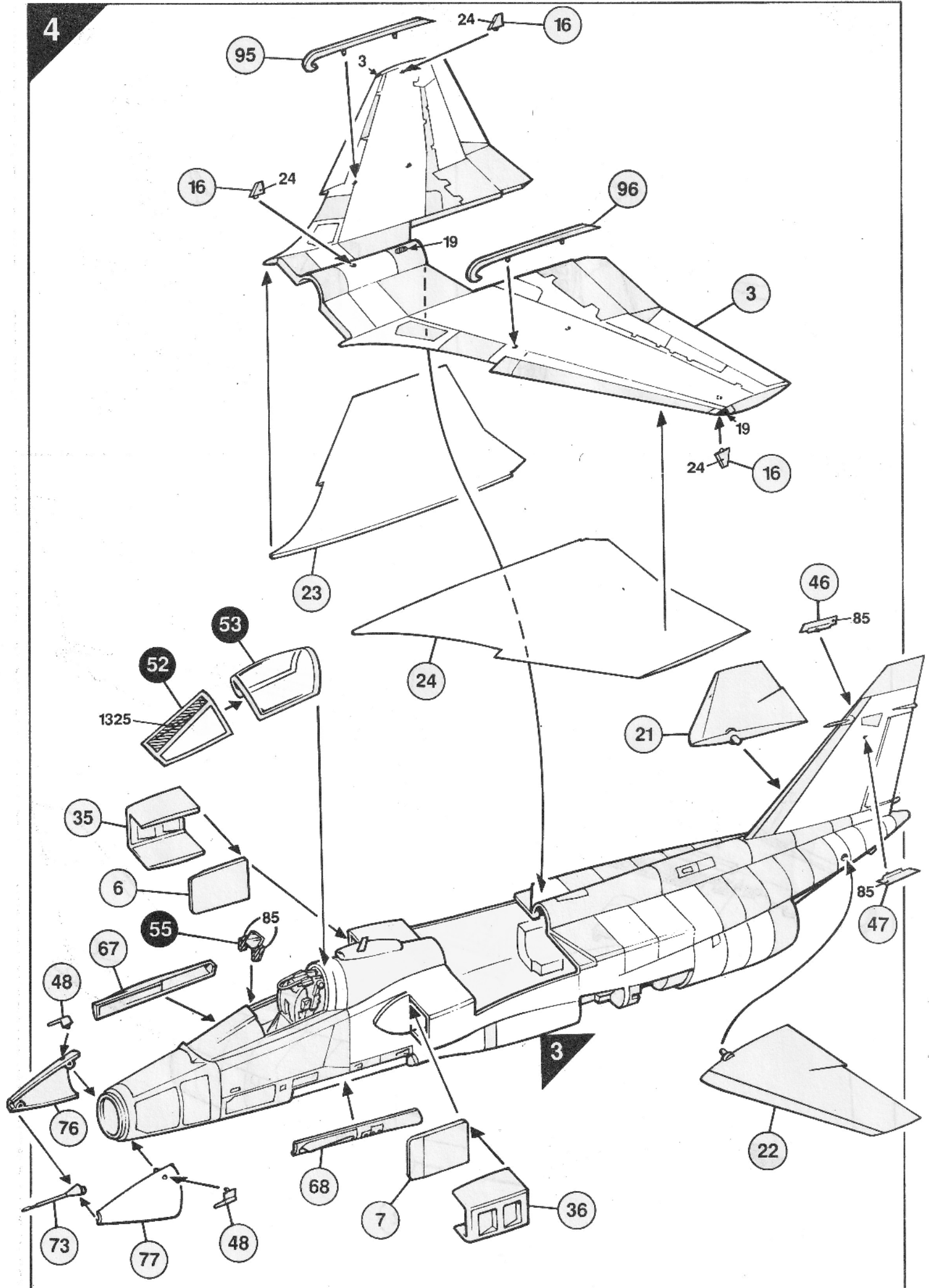
Tussen de vele Frans-Engelse luchtvaartprojecten die bij begin van de jaren '60 aangevat werden, was de Jaguar het eerste dat met succes werd bekroond. Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk hadden beide nood aan een licht, eenvoudig en relatief goedkoop vliegtuig voor grondaanvalen. Deze behoefte was in 1965 de aanleiding tot een gemeenschappelijke specificatie waarvan de uitvoering werd toevertrouwd aan Bréguet in Frankrijk (die later Dassault-Bréguet werd) en aan de British Aircraft Corporation die SEPECAT (Société Européenne de Production de l'Avion d'École de Combat et d'Appui Tactique) oprichtte. Doordat geen enkel gepast motoragregaat voorhanden was, hebben Rolls Royce en Turboméca zich verenigd om een nieuwe motor uit te werken, de Adour. Er werden vier Jaguar-typen voorzien voor de twee luchtmachten: voor Frankrijk het eenpersoonsvliegtuig Jaguar A en het tweepersoonsvliegtuig Jaguar E; voor het Verenigd Koninkrijk het eenpersoonsvliegtuig Jaguar S en het tweepersoonsvliegtuig Jaguar B. De marinerversie Jaguar M, bestemd voor de Franse zeemacht, werd geannuleerd. De eerste Jaguar die het licht zag, was de E-versie, die zijn eerste vlucht maakte op 8 september 1968. De eerste operationele eenheid uitgerust met Jaguars was de E.C.17 van St-Dizier, in juni 1973; andere eenheden van de Franse luchtmacht werden vlg uitgerust met dit nieuwe type toestel. De Jaguars hebben deelgenomen aan operaties in verschillende Noord-Afrikaanse landen en, recent ook

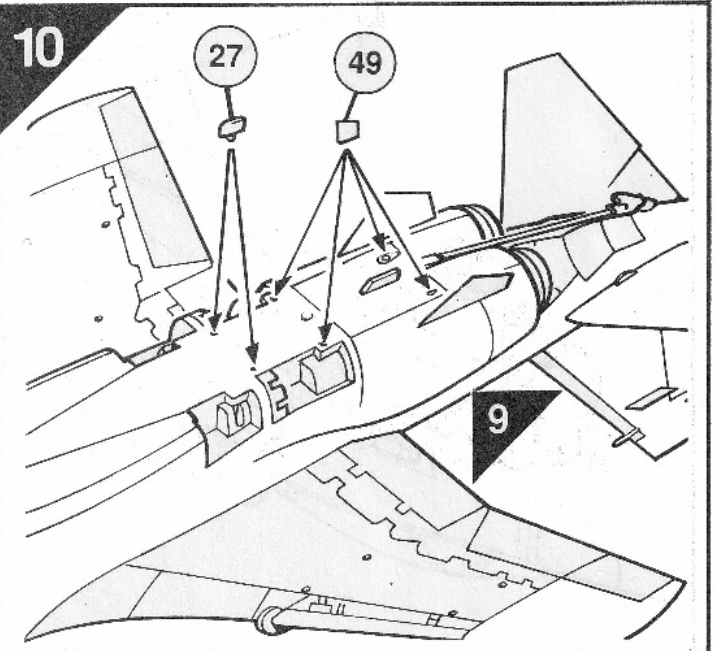
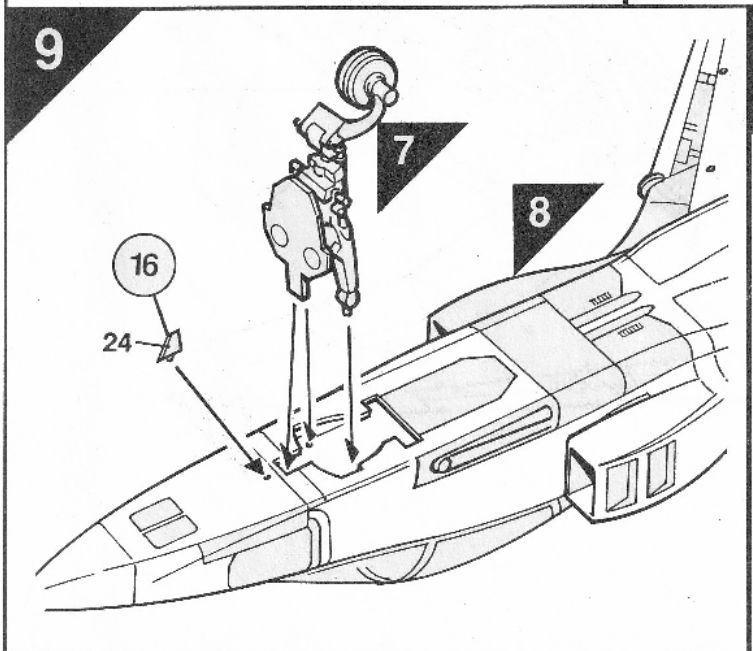
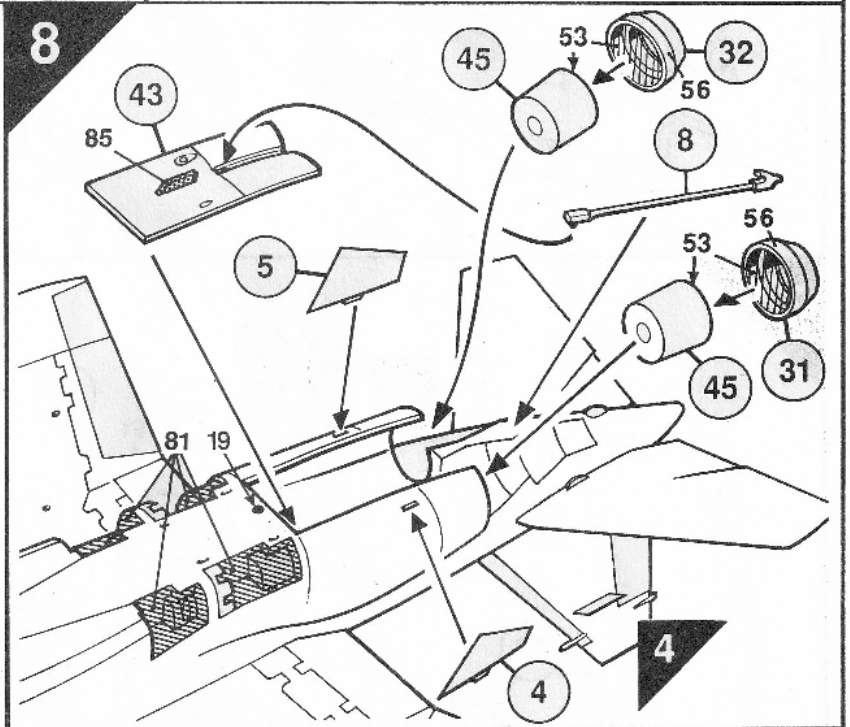
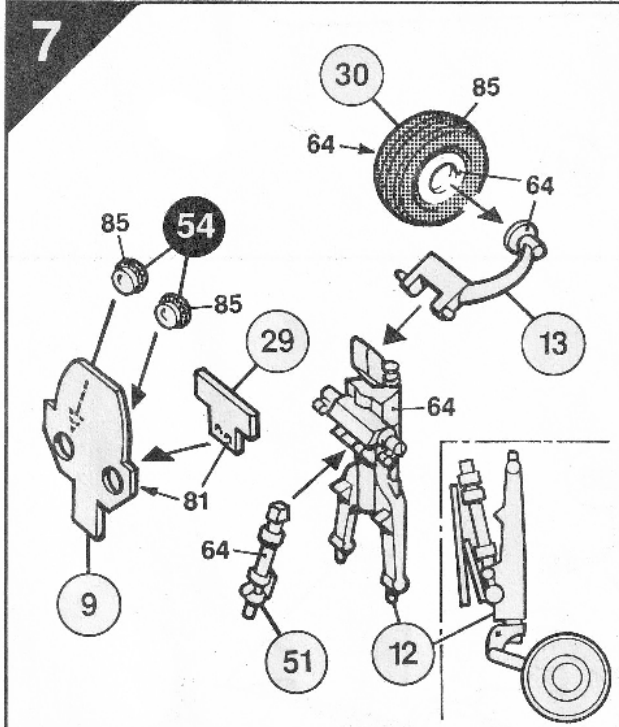
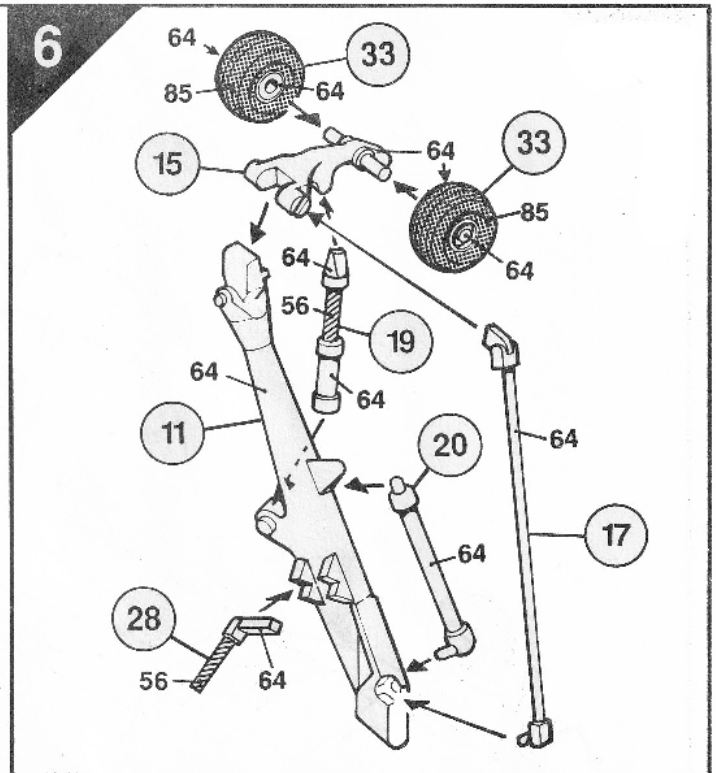
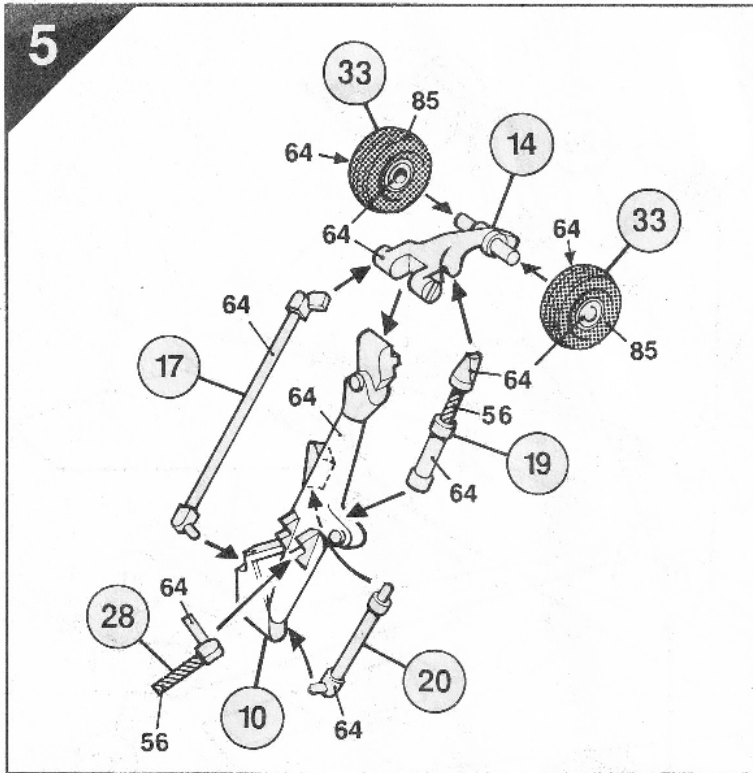
aan de operatie "Woestijnstorm" (Desert Storm) van begin '91; tijdens deze laatste opdracht werden verschillende doelen getroffen in bezet Koeweit en Irak. 28 Jaguars van de instructiecompagnie (École de Compagnie) E.C.11, onder wie ook piloten van de E.C.7, waren gelegerd in El Ahsa in Saoedi-Arabië. Op 615 gevechtsovervliegen werd geen enkel verlies betreurd en maar één toestel beschadigd. De Jaguar A werd in gebruik genomen in de eenheden E.C.3, 4, 7 en 11 van de Franse luchtmacht, en zijn Britse equivalent wordt nog altijd gebruikt door de Royal Air Force en andere luchtmachten. De Jaguar A wordt aangedreven door twee straalmotoren met dubbele flux van Rolls Royce/Turboméca RB172 Adour Mk.102, die beide beschikken over een nominale stuwkracht van 22,75 kN (5,115 lbs) en 32,5 kN (7,305 lbs) met naverbrander, goed voor een maximumsnelheid van 1320 km/h (820 mph) op een hoogte van 305 m (1000 voet) - Spanwijdte: 8,69 m (28'6") - Lengte: 16,83 m (55'2") - Hoogte: 4,89 m (16'0") - Bewapening: twee DEFA 553-kanonnen van 30 mm in de romp; vijf bevestigingspunten voor een maximale lading van 4.536 kg (10.000 lbs), bestaande uit vrije-val- en precisiebommen, lucht/lucht- en lucht/grond-raketten (gerichte en niet-gerichte), fragmentatiebommen en lichtfusées, gondels voor CME en eenheden met laseraanleiding, en brandstofsreservoirs.

Bland de många engelsk-franska flygplansprojekt som startades under 60-talet var Jaguarprojektet det första som kröntes med framgång. Både Frankrike och Storbritannien var i stort behov av ett lätt, enkelt och billigt flygplan för markattacker. Detta behov resulterade 1965 i en gemensam beställning. Tillverkningen anförtröddes den franska flygplanskonstruktören Bréguet (sedemera Dassault-Bréguet) och British Aircraft Corporation. Tillsammans bildade de ett bolag som skulle svara för produktionen av Jaguarplanen: SEPECAT (Société Européenne de Production de l'Avion d'École de Combat et d'Appui Tactique). Då ingen lämplig motor fanns tillgänglig gick Rolls Royce och Turboméca samman för att utveckla en ny motor, Adour. Det bestämdes att fyra versioner skulle tillverkas för de båda ländernas flygvapen. Frankrike skulle få en ensitsig Jaguar A och ett tvåsitsigt skolplan, Jaguar E. Storbritannien skulle få en ensitsig Jaguar S och en tvåsitsig Jaguar B. Marinversionen Jaguar M, avsedd för den franska marinen, såg aldrig dagen. Den första Jaguaren var en version E som flög första gången den 8 september 1968. I juni 1973 blev jakteskadern E.C. 17 i St Dizier (Frankrike) den första operativa enhet som försågs med Jaguar. Därefter utrustades snabbt även andra enheter inom det franska flygvapnet med denna nya typ av flygplan. Jaguarplanen har opererat i många nordafrikanska länder och

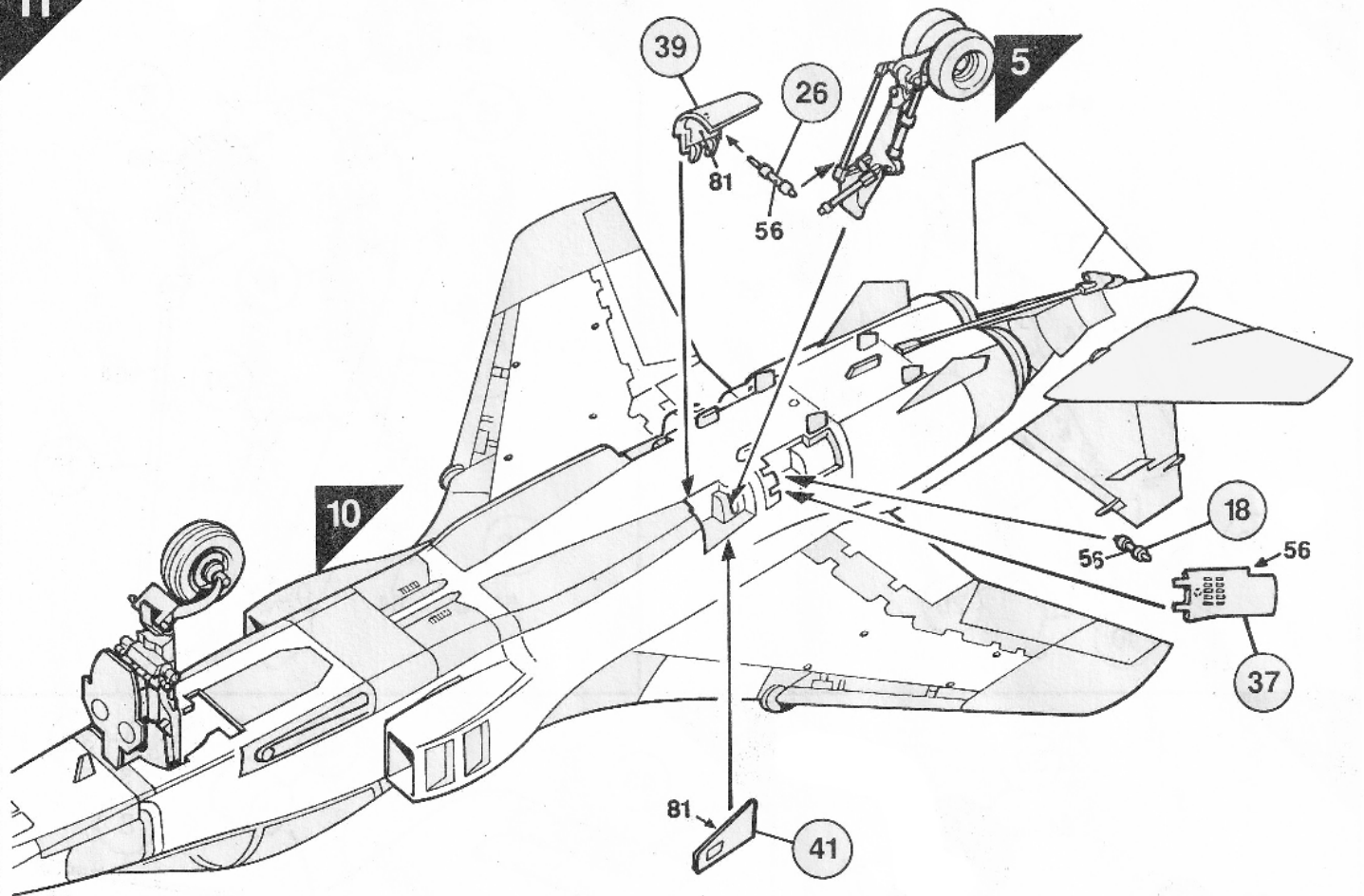
i början av 1991 deltog de i Gulfkriget. Under operation "Desert Storm" träffades många markmål i Irak och det ockuperade Kuwait. 28 Jaguarer från E.C.11 med piloter från E.C.7 var baserade i El Ahsa i Saudi-Arabien. Under deras 615 stridsupdrag gick inget plan förlorat och endast ett skadades. Jaguar A har varit i operativ tjänst vid det franska flygvapnets enheter E.C.3, 4, 7 och 11. Den brittiska motsvarigheten anvärs fortfarande inom RAF och andra länders flygvapen. Jaguar A drivs av två Rolls Royce/Turboméca motorer RB172 Adour Mk.102. Av dubbelströmstyp, som var och en ger en inomnell drivkraft på 22,75 kN (5,115 lbs) utan efterbränning och 32,5 kN (7,305 lbs) med änd efterbrännkammare. Planet har en maxhastighet på 1320 km/h (820 mph) på 305 m (1000 ft) höjd - Spannvidd: 8,69 m (28'6") - Längd: 16,83 m (55'2") - Höjd: 4,89 m (16'0") - Bevapning: planet är försedd med två 30 mm DEFA 553 kanon i kroppen och har fem upphängningspunkter för yttre last på max 4,536 kg (10,000 lbs) - På dessa kan flygplanet bära frifallande och målsökande bomber, luftmåls- och markmålsraketer (med eller utan styrning), utskjutningsanordningar för störemors och lysraketer, kapslar för ECM utrustning och lasermålgivning samt extra bränsletankar.

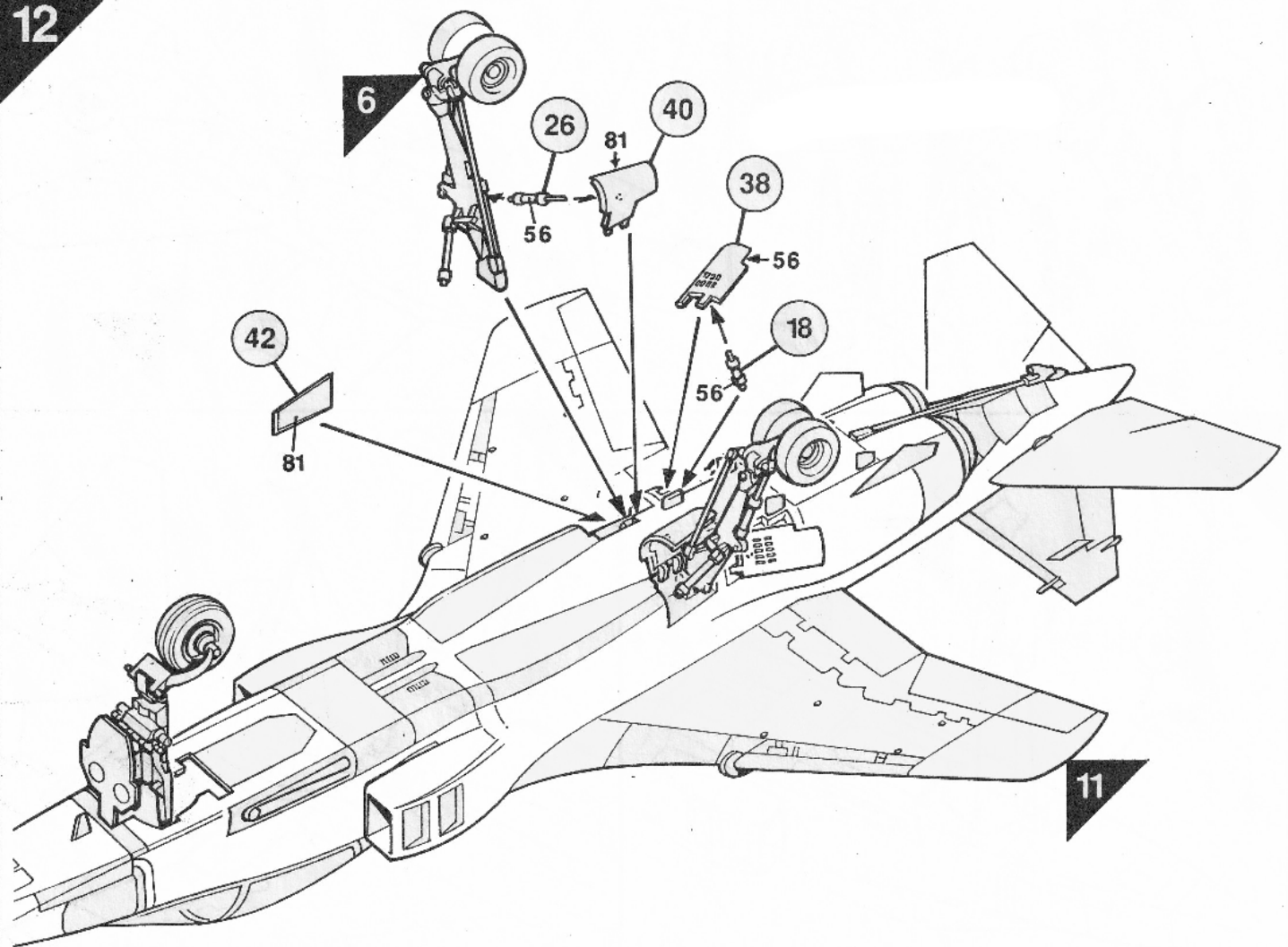

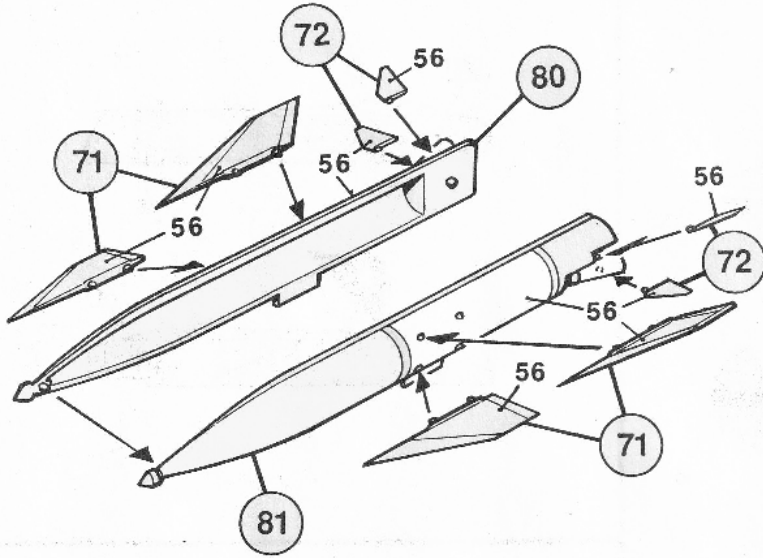
11

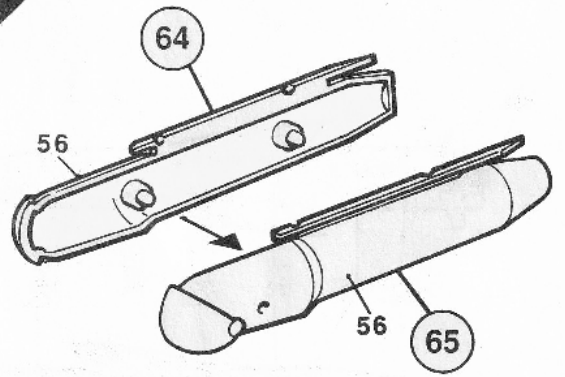
12

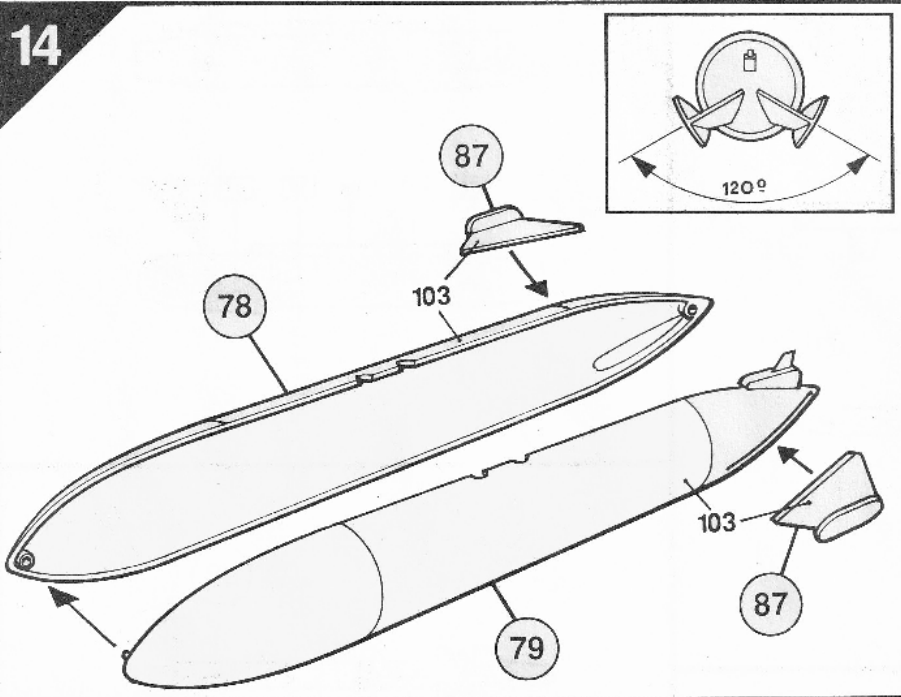
13

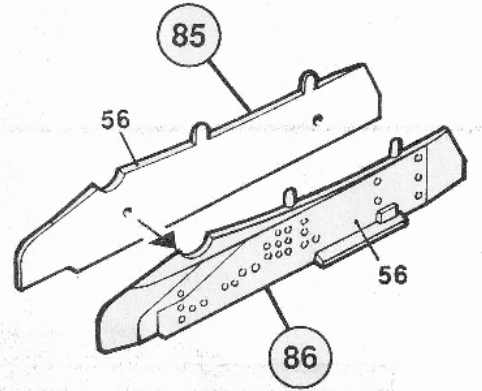
15

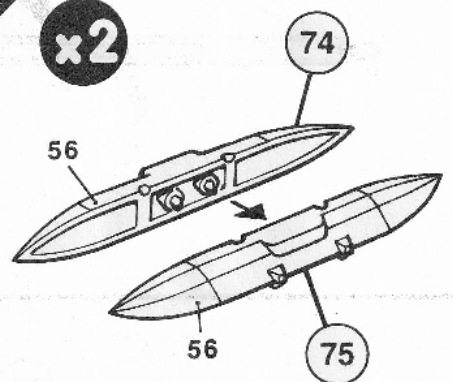
14

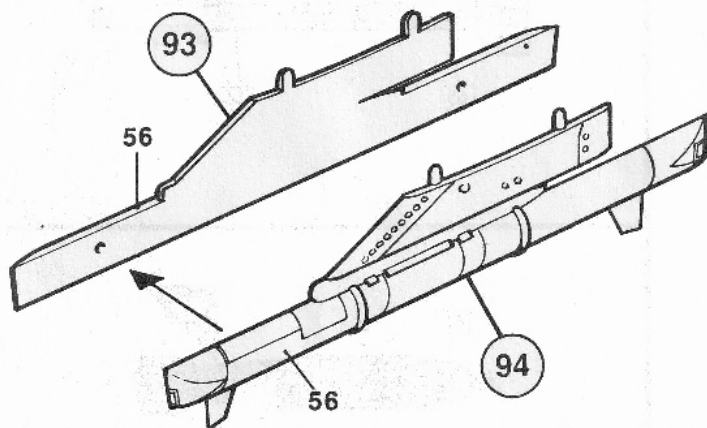
16

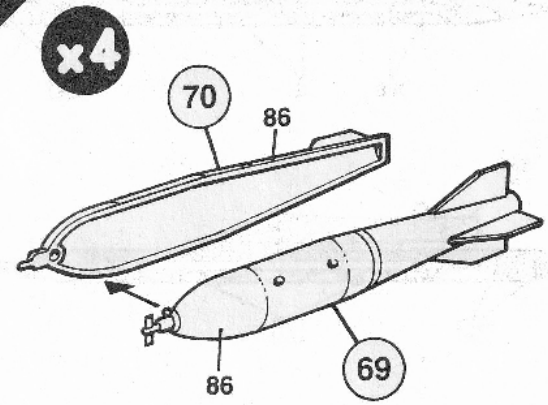
17

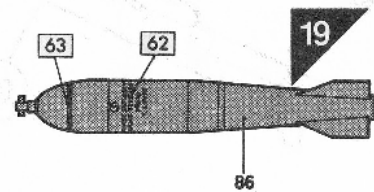
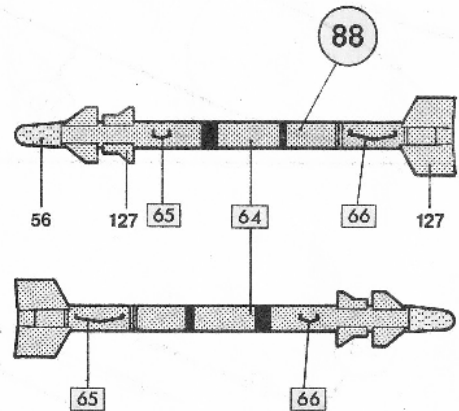
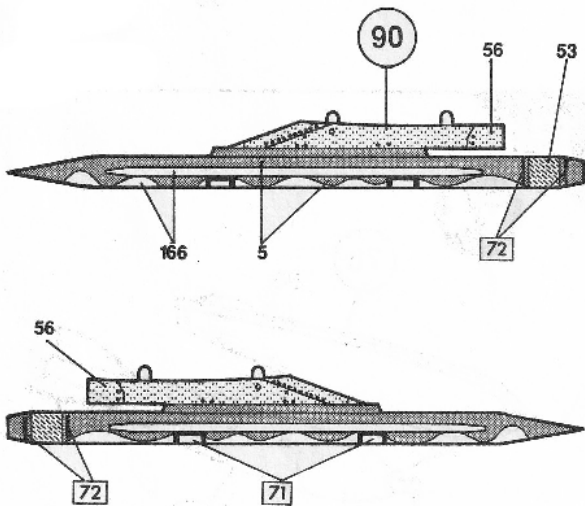
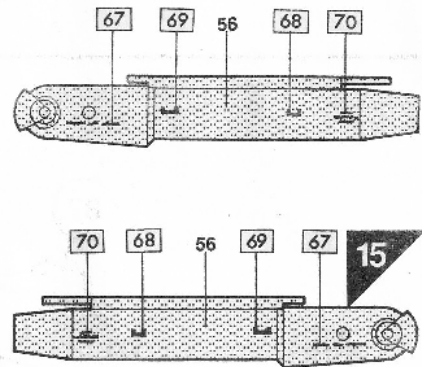
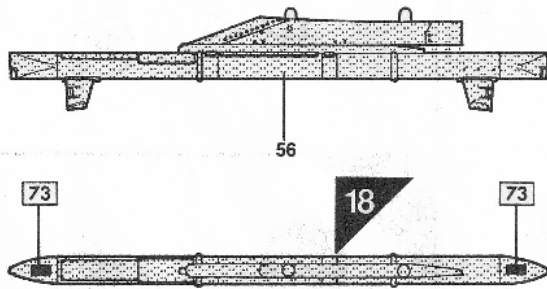
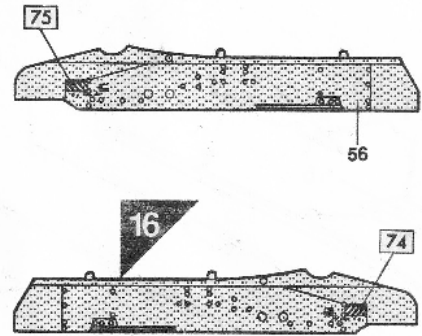
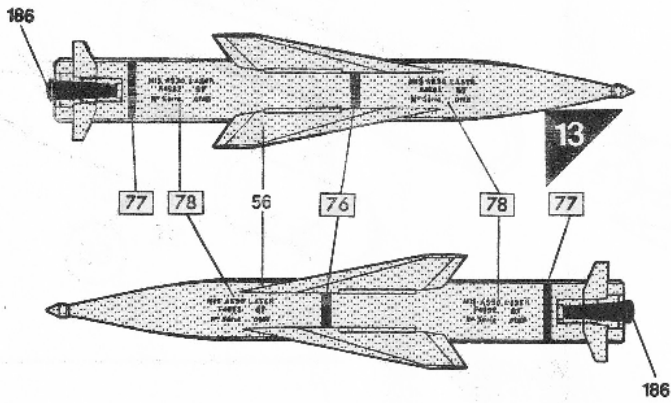

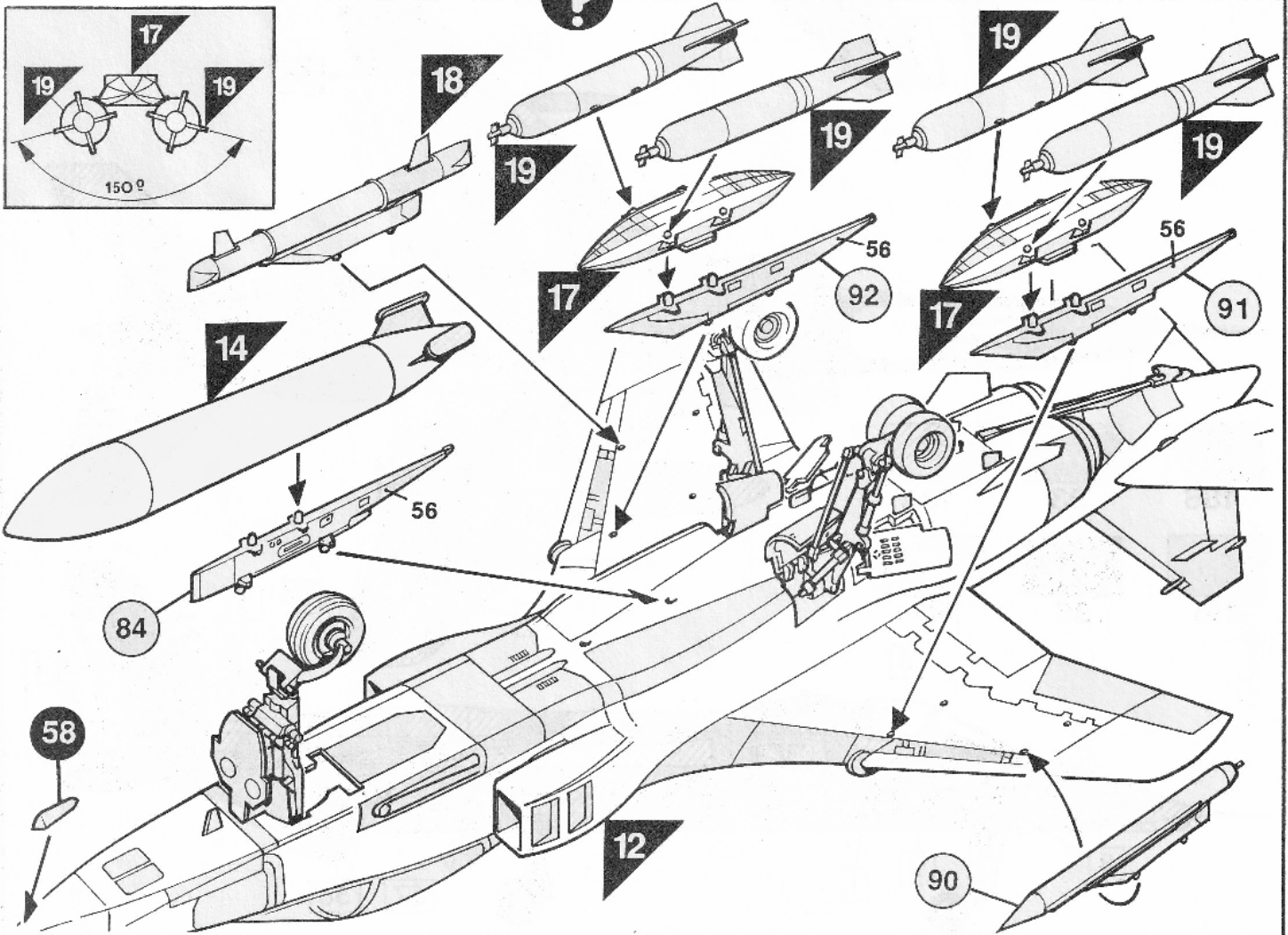
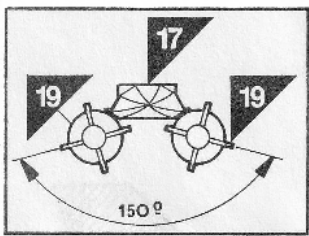
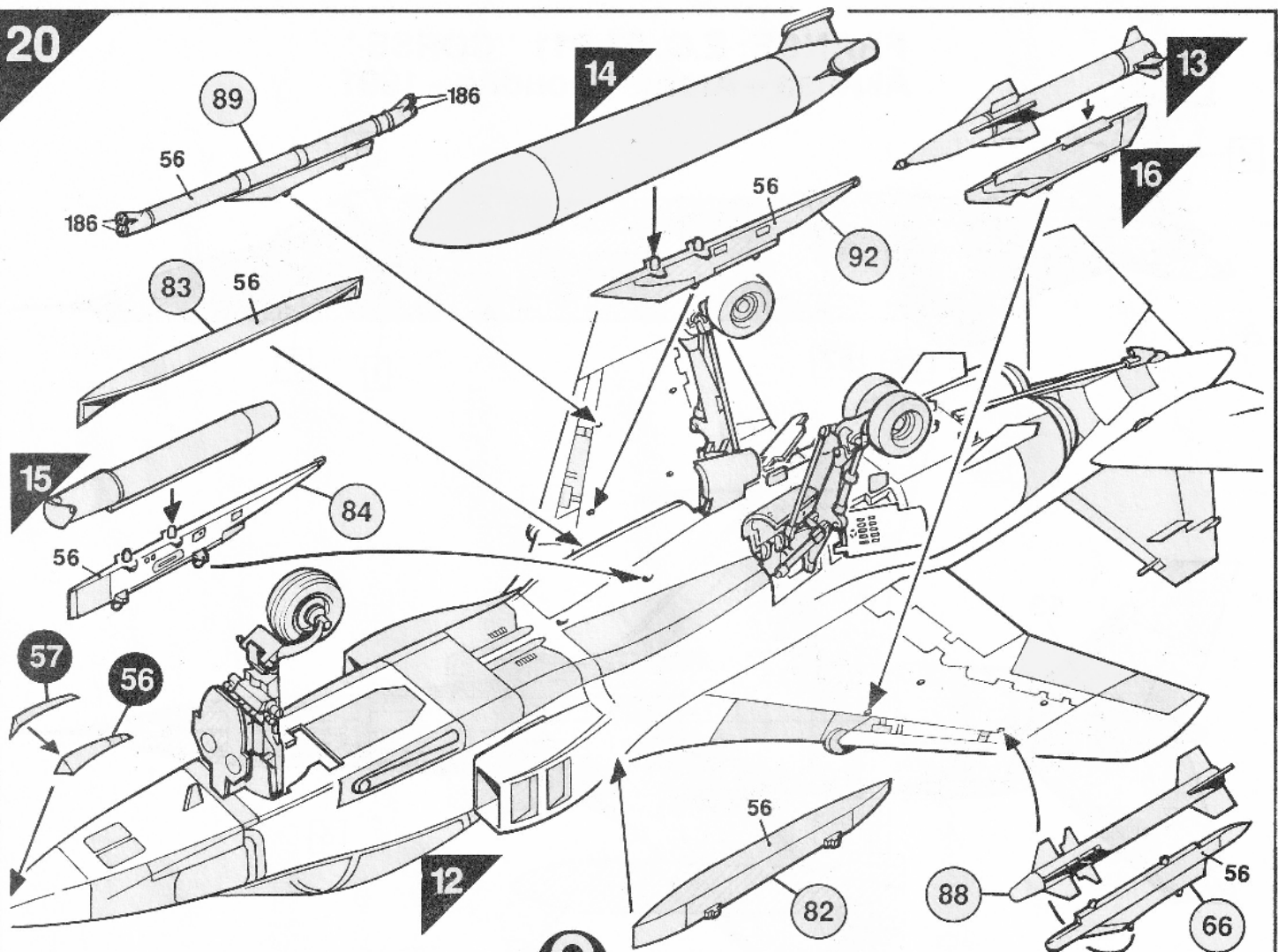
18

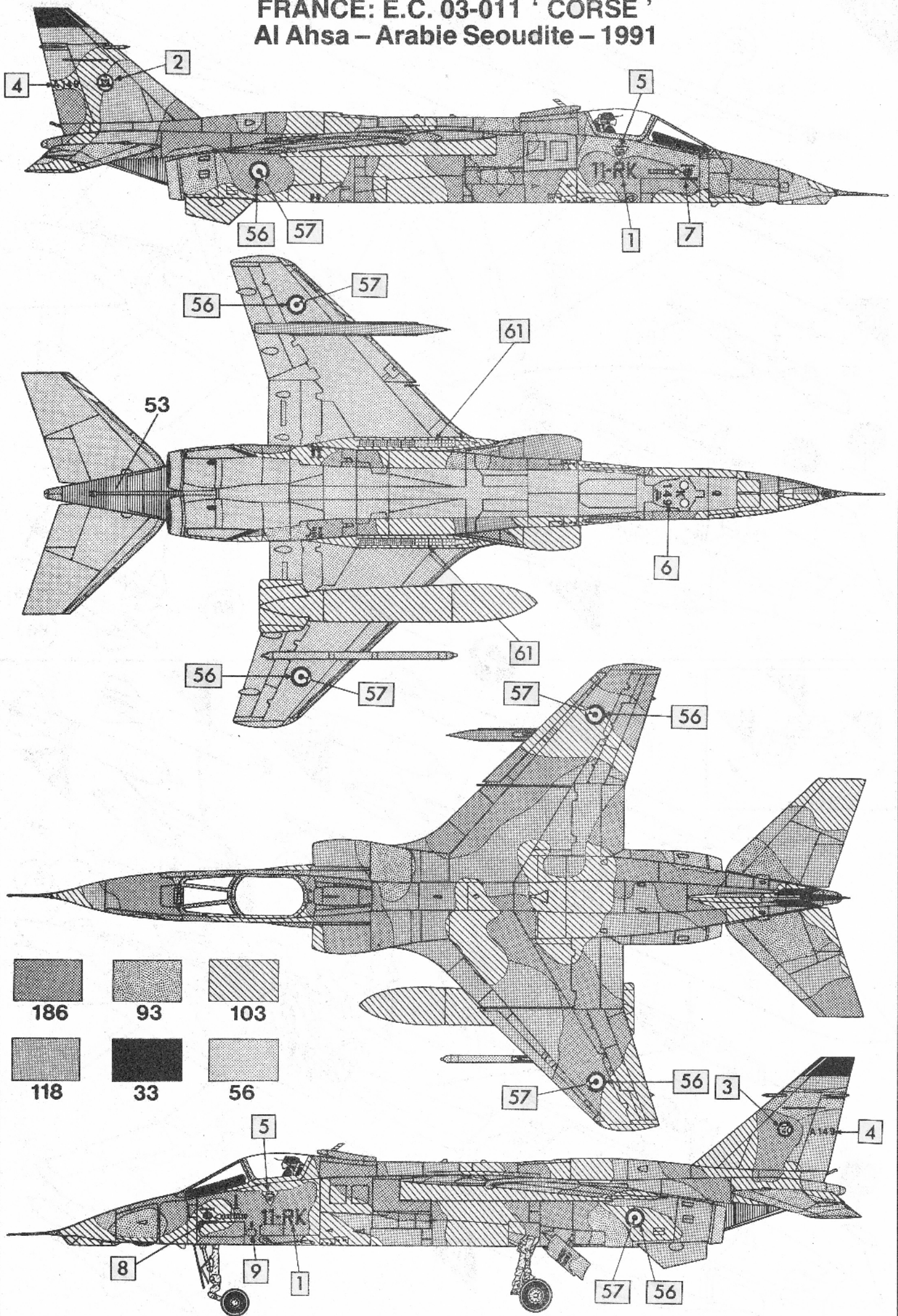
19

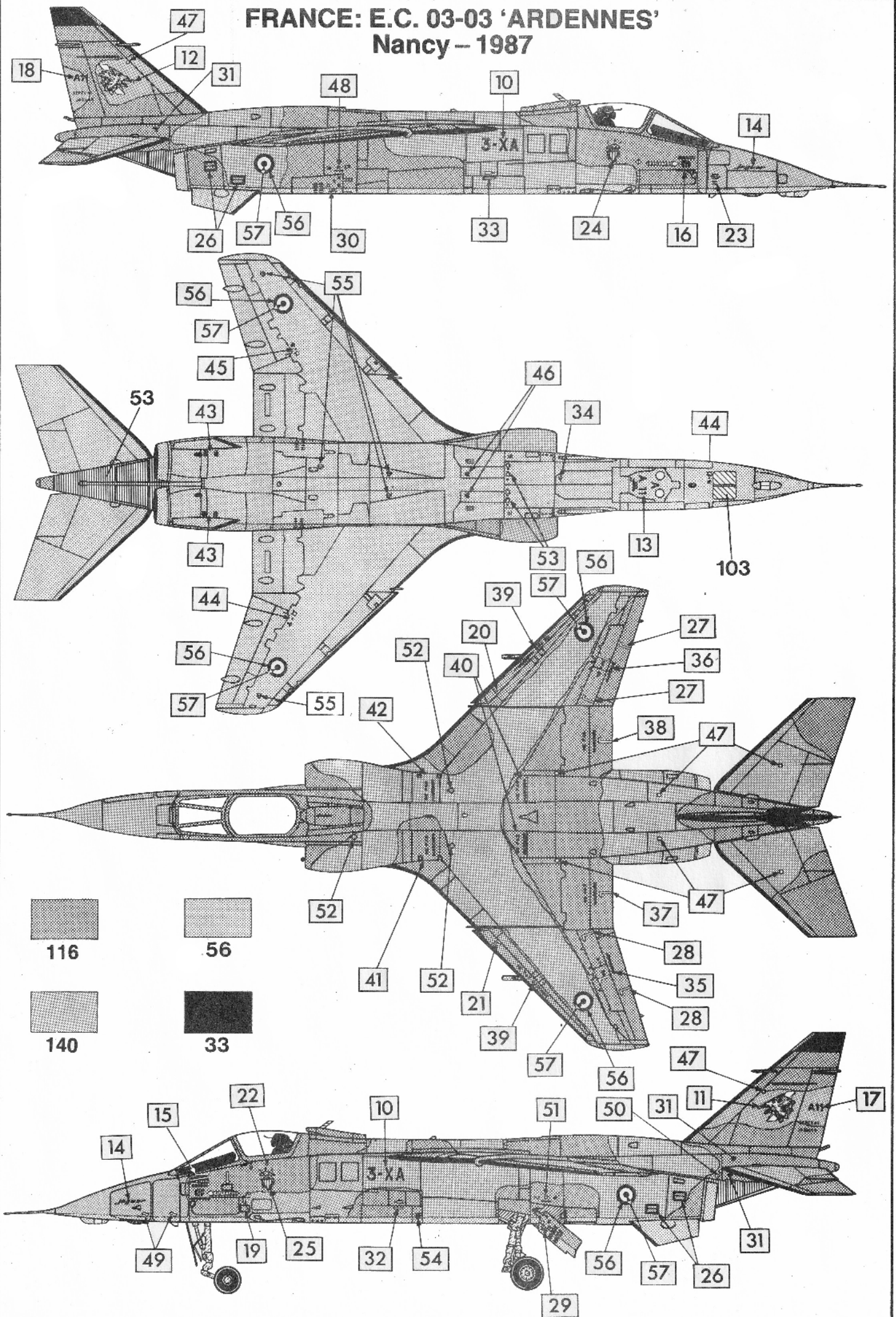
FRANCE: E.C. 03-011 'CORSE'
 Al Ahsa - Arabie Saoudite - 1991

186	93	103
118	33	56

FRANCE: E.C. 03-03 'ARDENNES'

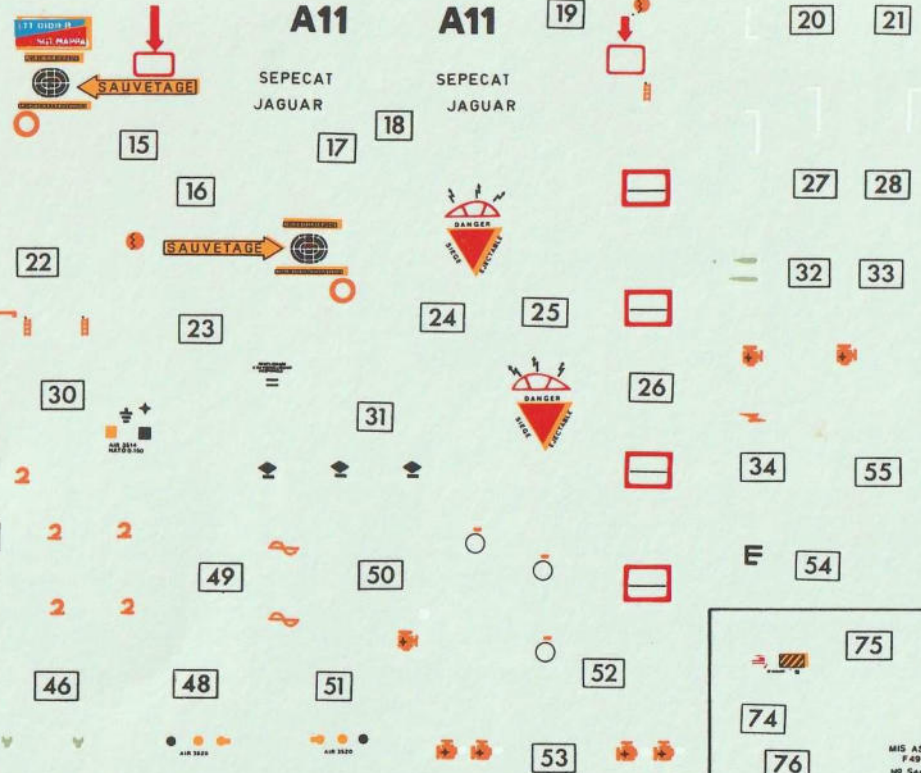
Nancy - 1987

 11-RK **1** 11-RK

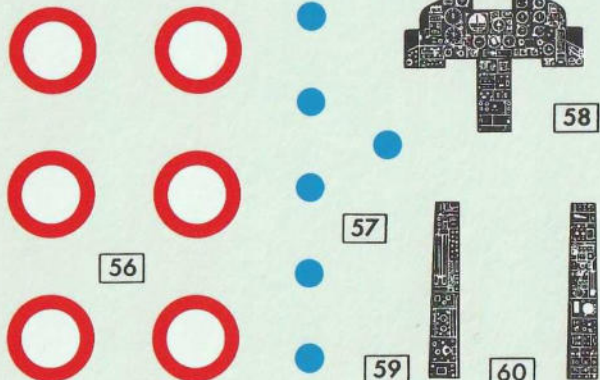
3-XA **10** 3-XA

NE PAS MARCHER NE PAS MARCHER NE PAS MARCHER NE PAS MARCHER

35 36 37 38 39

NE PAS MARCHER NE PAS MARCHER NE PAS MARCHER

NE PAS MARCHER
NE PAS MARCHER
NE PAS MARCHER
NE PAS MARCHER
NE PAS MARCHER

